

нешъ министъръ. Защо? — Искашъ да осигуришъ живота си. Чудно нѣщо! Най-голѣмата глупость, която хората сега вършатъ е, дѣто искатъ да се осигурятъ. **Долу осигуряването!** Това е велико заблуждение! **Богъ е свързалъ нашия животъ съ себе си. Той е вложилъ великия животъ въ насъ, ние сме осигурени.** Осигуряването не е нѣщо сигурно. Не мислете, че ако имате 5 — 10 милиона лева въ банката, та сте осигурени! И ти ще умрѣшъ тѣй, както и онзи, който нѣма пари. И безъ пари, и съ пари човѣкъ пакъ умира, само че онзи, който умира безъ пари, знае истината, че безъ пари се умира; а онзи, който има пари, знае истината, че и съ пари се умира. Чудни сж хората, като казватъ, че еди кой си умрѣлъ отъ гладъ. Не умря отъ гладъ, бе приятелю, но умрѣ, защото не знаеше какъ да яде. Отъ незнание умира този човѣкъ, лишилъ се отъ условията. Азъ често съмъ привеждалъ единъ примѣръ за случая, и сега пакъ ще го приведа: лежи боленъ богатъ човѣкъ, но пѣленъ съ милиони, готови пари въ банката. Лежи той и изрежда: печена, хубаво зачервена кокошчица ми се яде; послѣ, хубава супица отъ отъ тази кокошчица, че слѣдъ това старо, червено винце ми се пие. Доставя му се всичко, каквото душата му пожелае, но гледа той, горкиятъ; Богъ заключилъ стомаха му, отъ нищо не може да си хапне — иска да го научи на своя великъ законъ. Защо не ядешъ? — запитватъ го. — Е, не ми се иска. Гледа, гледа горкиятъ човѣкъ, и отъ гладъ умира. Значи, отгорѣ му повеляватъ да не яде. Но и бѣдниятъ човѣкъ, и той умира. Лежи и той боленъ и си казва: е, да има една кокошчица, да има малко винце!